อนุสาสนีปาฏิหาริย์แห่งองค์พ่อแม่ครูอาจารย์

หลวงพ่อกัณหา สุขกาโม

วัดป่าทรัพย์ทวีธรรมาราม ตำบลวังหมี อำเภอวังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

วันนี้เป็นวันจันทร์ที่ ๑๔ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๘ ของศาสนาพุทธ คริสต์ศักราช ๒๐๒๕ ของศาสนาคริสต์ ฮิจเลาะห์ศักราช ๑๔๔๖ ของศาสนาอิสลาม

เดือนนี้เป็นเดือนเมษาหน้าแล้งฤดูร้อนประเทศไทยมี ๓ ฤดู ฤดูฝนฤดูหนาว ฤดูแล้ง เดือนเมษาเป็นเดือนของศาสนาพุทธ ผู้ที่ถือศาสนาพุทธสรงน้ำพระพุทธรูป ดูแลปฏิสังขรณ์วัดวาอาราม โบสถ์ วิหาร ลานเจดีย์ ห้องน้ำห้องสุขา

ชาวพุทธในประเทศไทยและทุก ๆ ประเทศ ได้เอาเดือนเมษาหน้าแล้งฤดูร้อน ของทุก ๆ ปี ปฏิบัติสืบทอดติดต่อกันมาหลายร้อยปี เป็นประเพณีตั้งแต่ดึกดำบรรพ์ สมัยโบราณ

เริ่มต้นจากวันเพ็ญ ๑๕ ค่ำเดือนเมษาไปถึงวันเพ็ญ ๑๕ ค่ำเดือนพฤษภา ระยะเวลาเป็นเวลา ๑ เดือน เป็นประเพณีของโบราณที่ทำสืบทอดกันมา

ปัจจุบันนี้ทางการทางส่วนราชการทางการปกครองประเทศ ให้วันที่ ๑๓ เมษา ถึงวันที่ ๑๕ เมษาเป็นวันหยุดทำงานของราชการ เพื่อเป็นหลักการเป็นอุดมการณ์ อุดมธรรม โฟกัสเอาวันที่ ๑๓-๑๕ เป็นวันหยุด

สำหรับการประพฤติการปฏิบัติของหมู่มวลมนุษย์ทั้งหลายไม่มีวันหยุด ไม่มีเวลาหยุด

การประพฤติการปฏิบัติต้องติดต่อต่อเนื่อง ลมก็ต่อเนื่อง ไฟก็ต่อเนื่อง น้ำก็ต่อเนื่อง ไม่มีวันหยุดไม่มีเวลาหยุดจนหมดอายุขัย

อายุขัยของหมู่มวลมนุษย์ปัจจุบันนี้ได้มีการพัฒนาเรื่องจิตเรื่องใจพัฒนาวัตถุไปพร้อม ๆ กัน อายุขัยก็อยู่ได้ร่วม ๆ ร้อยปี

เราทุกคนเป็นมนุษย์เป็นผู้ที่ประเสริฐ ร่างกายของเรานี้เป็นมนุษย์

มนุษย์เราต้องมีสัมมาทิฐิ มีความเห็นถูกต้อง เข้าใจถูกต้อง ปฏิบัติถูกต้อง เพื่อเอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมนูญนำชีวิต มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ ประพฤติปฏิบัติด้วยความรู้ความเข้าใจ ไม่มีวันหยุด ไม่มีเวลาหยุด

มีปิติมีสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ เป็นปัญญาบริสุทธิคุณเข้าสู่ภาคประพฤติภาคปฏิบัติ เป็นศีลเป็นศิลปะของชีวิต ปฏิบัติติดต่อต่อเนื่องเป็นสัมมาสมาธิ

เปรียบเสมือนต้นไม้ต้นหนึ่ง ต้นไม้ต้นนั้นต้องได้อาหารมาจากทุกทิศทุกทางของต้นไม้ ไม่ใช่ได้มาจากทางรากอย่างเดียว ต้องได้มาจากทุกทิศทุกทางของต้นไม้ มาจากทางรากบ้างทางกิ่งก้านสาขา มาจากทางยอดตลอดปริมณฑลของต้นไม้ ทั้งอากาศทั้งแสงแดดออกซิเจน เป็นโปรตีนวิตามินเกลือแร่แร่ธาตุต่าง ๆ

ชีวิตของเราน่ะมันเป็นธรรมะเป็นธรรมชาติมันเป็นความบริสุทธิ

มีความเห็นถูกต้อง เข้าใจถูกต้อง ปฏิบัติถูกต้อง

ชีวิตของเรามีพระนิพพานเป็นเบื้องต้น ท่ามกลางและที่สุด มีพระนิพพานเป็นเป้าหมาย

เราทุกคนต้องพากันเข้าใจ ความเข้าใจนี้คือรู้เรื่องความจริง ความรู้อย่างนี้ไม่ใช่ความจำ เป็นความรู้ความเข้าใจ รู้ความจริง ถ้าความจำน่ะมันลืม ความเข้าใจมันจะไม่ลืม

ให้พวกเราทั้งหลายให้ถือว่าความถูกต้องก็คือความถูกต้อง ยกเลิกสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ชีวิตของเราจะได้มีแต่ปัญญามีแต่ความสงบ

สิ่งที่มีอุปการะมากแก่เราก็คือปัญญา ปัญญาบริสุทธิคุณเรายกเลิกตัวตน

เราเอาธรรมนำชีวิตใจของเราก็จะสงบ

การประพฤติการปฏิบัติถึงเป็นความรู้เข้าใจ เป็นการเข้าถึงทางสายกลาง หยุดตัวหยุดตน หยุดความปรุงแต่งทั้งหลายน่ะ เพราะความชอบใจก็คือความปรุงแต่ง ความไม่ชอบใจก็คือความปรุงแต่ง ความชอบความไม่ชอบมันเป็นความปรุงแต่ง

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงบอกพวกเราทั้งหลายว่า อย่าไปตรึกในกาม กามก็ได้แก่ตัวตน อย่าไปตรึกในพยาบาท พยาบาทก็คือตัวตน เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ ถ้าไม่เข้าใจมันก็จะตรึกในกาม ถ้าไม่เข้าใจมันก็จะตรึกในพยาบาท

การประพฤติการปฏิบัติน่ะ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านถึงบอกพวกเราทั้งหลายว่า เราทั้งหลายต้องมารู้แจ้งโลก มารู้แจ้งธรรม มารู้แจ้งธรรมมารู้แจ้งโลก

เราทั้งหลายพากันมามีปิติมีความสุขเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ พากันเห็นภัยในวัฏฏสงสาร ให้รู้เข้าใจว่าสิ่งทั้งหลายทั้งปวงนั้นมันเป็นวัฏฏสงสาร สิ่งทั้งหลายทั้งปวงนั้นมันไม่จบ มันไม่จบไม่สิ้นน่ะ

รูปก็เป็นเรื่องไม่จบ เสียงก็เป็นสิ่งที่ไม่จบ กลิ่นก็เป็นสิ่งที่ไม่จบ รสก็เป็นสิ่งที่ไม่จบ สิ่งที่สัมผัสทางกายมันก็ไม่จบน่ะ ใจของเราเมื่อมีอายตนะทั้ง ๖ มันก็ไม่จบน่ะ

เราต้องรู้เข้าใจ เราจะรู้จิตรู้วาระจิต รู้ธรรมรู้สภาวธรรม เราทั้งหลายจะได้รู้การประพฤติการปฏิบัติ

เราทั้งหลายพากันเน้นมาที่ตัวของเรานี้แหละ ยกเลิกการไม่ทำบาปทั้งหลายทั้งปวง ด้วยความรู้ความเข้าใจ เป็นผู้ฉลาดเป็นผู้เอาปัญญานำชีวิต เอาบริสุทธิคุณนำชีวิต ไม่ต้องเอาความไม่รู้ไม่เข้าใจ ไม่ต้องเอาความหลงนำชีวิต

เราต้องรู้เข้าใจในวัฏฏสงสาร เราต้องรู้สิ่งภายนอก แล้วก็สิ่งภายในคือส่วนของเราน่ะ สองอย่างนี้ต้องรู้ต้องเข้าใจ เราทั้งหลายจะได้มีความสงบมีปัญญาพากันเห็นภัยในวัฏฏสงสาร เราต้องหยุดวัฏฏสงสารด้วยความรู้ความเข้าใจ

ให้พากันมีปิติมีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ เป็นผู้ปฏิบัติดีที่ประกอบด้วยปัญญา เป็นผู้ปฏิบัติชอบที่ประกอบด้วยปัญญา เป็นผู้ปฏิบัติตรงที่ประกอบด้วยปัญญา เป็นผู้ปฏิบัติเพื่อออกจากทุกข์ที่ประกอบด้วยปัญญา เห็นภัยในวัฏฏสงสารไม่ปล่อยตัวเองต้องเวียนว่ายตายเกิด

ต้องรู้จักกรรม รู้จักกฎแห่งกรรม รู้จักผลของกรรม

เราทั้งหลายไม่ต้องไปเพลิดเพลินกับสิ่งต่าง ๆ เพราะสิ่งต่าง ๆ นั้นมันทำให้เราเวียนว่ายตายเกิด เราต้องรู้เข้าใจ

สมมติสัจจะทั้งหลายที่มีอยู่หลายล้านสมมติ เพื่อชี้ให้เห็นทุกแง่ทุกมุมของสมมติ สมมติทั้งผิดทั้งถูก ทั้งดีทั้งชั่ว ทั้งไม่ผิดไม่ถูก ไม่ดีไม่ชั่ว เป็นกลาง ๆ น่ะ

เพื่อหยุดในสิ่งที่ต้องหยุด ต้องประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ต้องปฏิบัติ ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านตรัสว่าสิ่งที่ควรทำไม่ควรทำน่ะ

เราทั้งหลายพากันมาประพฤติมาปฏิบัติตัวของเราเอง เน้นที่ตัวของเรานี้แหละ ปฏิบัติด้วยความรู้ด้วยความเข้าใจด้วยปลีแข้งของเรานี้แหละ

เหมือนองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านก็ทำพุทธกิจของท่าน ท่านบำเพ็ญพุทธบารมีหลายล้านชาติหลายอสงไขย เหมือนพระอรหันต์ท่านก็บำเพ็ญบารมีของท่านหลายล้านปีหลายอสงไขย

เราก็เน้นมาที่ตัวเราไม่มีใครปฏิบัติให้กันได้แทนกันได้

เราทั้งหลายต้องรู้การประพฤติการปฏิบัติ เราจะได้เอาความถูกต้องกลับคืนมา เพราะความไม่รู้ไม่เข้าใจเราเอาความไม่ถูกต้องนำชีวิตน่ะ ชีวิตของเรามันจะพังทลายเหมือนตึก สตง. นี้แหละ

ตึก สตง. ที่อยู่ที่ประเทศไทยอยู่ที่เมืองไทยอยู่ที่กรุงเทพมหานคร เป็นศูนย์รวมแห่งการตรวจความบริสุทธิ์หรือตรวจเงินแผ่นดินที่เอาไปใช้จ่ายในการบริหารประเทศชาติบ้านเมือง ตึกสตง.อยู่ที่นั่น เอาตัวตนเป็นที่ตั้งมันทุจริต ความทุจริตนี้แหละที่ทำให้ตึก สตง.ต้องพังทลาย

เราคิดดูดี ๆ นะ ตึกทั้งหลายทั้งปวงสูงกว่าตึก สตง. ก็มี สูงกว่าหลายตึกมีน่ะ ไม่ใช่ว่าไม่มี แต่ว่าตึกนั้นไม่พัง ที่ไม่พังเพราะโกงกินน้อยกว่าตึก สตง. ไม่ใช่ว่าไม่โกงไม่กิน ไม่ใช่ไม่ทุจริต แต่ทุจริตน้อยกว่า ตึก สตง. โกงกินมาก

เมื่อแผ่นดินไหวอยู่ตั้งไกลที่ประเทศพม่าที่มัณฑะเลย์ตึก สตง. เลยพังทลายด้วยความเป็นนิติบุคคลตัวตน

เราทั้งหลายต้องเข้าใจ เราจะได้ไม่เอาตัวตนนำชีวิต เอาธรรมชีวิตเอาธรรมนูญนำชีวิต เอาพระธรรมเอาพระวินัยนำชีวิต

ทุกคนถ้ายกเลิกตัวตนทุกคนก็มีความสุขอยู่แล้ว

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสว่า ตัวตนนั้นนะมีแต่ทุกข์เกิดขึ้น ทุกข์ตั้งอยู่ทุกข์ดับไป นอกจากทุกข์ไม่มี

ตัวตนเปรียบเสมือนทะเลไม่อิ่มด้วยน้ำ เป็นมหาสมุทรไม่อิ่มด้วยน้ำ เป็นเหมือนไฟไม่อิ่มด้วยเชื้อ มันมีความบกพร่องอยู่เป็นนิจ มันไม่อิ่มไม่รู้จักพอ

เรารู้เข้าใจนะ ไม่รู้ไม่เข้าใจมันจะพังทลายเหมือนตึก สตง. นะ

ให้เราทั้งหลายเข้าใจ เราทั้งหลายจะได้เป็นมนุษย์เป็นผู้ประเสริฐ เพื่อเอาธรรมนำชีวิต ไม่เอาตัวตนนำชีวิต

ไม่เป็นไรหรอก ถ้าเรามีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ มันไม่มีความทุกข์ ที่เราทั้งหลายมีความทุกข์ เพราะเอาตัวตนนำชีวิตมันถึงมีความทุกข์

เรามีตัวมีตนเราก็ขี้เกียจขี้คร้าน ไม่อยากทำงาน ไม่อยากเสียสละ

ไม่รู้ไม่เข้าใจ แล้วก็ไม่มีความสุขในการทำงานในการเสียสละ

ทำอะไรก็เพื่อตัวเพื่อตนมันจะมีความสุขได้อย่างไร เพราะตัวตนมีแต่ทุกข์เกิดขึ้นทุกข์ตั้งอยู่ ทุกข์ดับไป นอกจากทุกข์ไม่มี

เราทั้งหลายต้องเข้าถึงธรรมเข้าถึงปัจจุบันธรรม ต้องรู้จักธรรม รู้จักความเป็นประภัสสรนะ เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ ให้เข้าถึงธรรมถึงปัจจุบันธรรม เข้าถึงความพอดี เพราะทุกอย่างมันเป็นธรรม เป็นปัจจุบัน เป็นประภัสสร

เราอยากให้มันมากมันก็ไม่มาก เราอยากให้มันน้อยมันก็ไม่น้อยหรอก เพราะทุกอย่างเป็นธรรม เป็นปัจจุบันธรรม เป็นประภัสสร

เราอยากให้มันช้ามันก็ไม่ช้า เราอยากให้เร็วมันก็ไม่เร็ว เพราะที่ว่ามันช้ามันเร็วก็เพราะความไม่เข้าใจ

เราต้องรู้จักว่าทุกสิ่งทุกอย่างเป็นธรรม เป็นสภาวธรรม เป็นประภัสสร

เค้าก็ทำหน้าที่ของเค้า ตาเค้าก็ทำหน้าที่ของตา เมื่อมีตาก็มีรูป มีหูก็มีเสียง มีจมูกก็มีกลิ่น มีลิ้นก็มีรส เรามีร่างกายก็มีโผฏฐัพพะ เรามีใจก็มีจิต

เราต้องรู้จักความเป็นประภัสสร ธรรมชาติเค้าก็เป็นประภัสสร ทุกอย่างก็เป็นใหญ่ในหน้าที่ของเขา

เราทั้งหลายเอาตัวตนเป็นที่ตั้งมันก็ไปก้าวก่ายความไม่ถูกต้อง เรียกว่าไปลิดรอนสิทธิของความเป็นประภัสสรนะ เรียกว่าลิดรอนสิทธิของคนอื่น เราไม่รู้จักความเป็นประภัสสรน่ะ

เราทั้งหลายต้องรู้ความเป็นประภัสสรของธรรมของสภาวธรรม ทุกอย่างมันเป็นเช่นนั้นเอง

เราต้องรู้เข้าใจ สิ่งทั้งหลายเค้าจะเป็นประภัสสร เค้าจะเป็นของเค้าอยู่อย่างนั้น มันจะเป็นคนละอย่างกับเรา สิ่งภายนอกก็เป็นสิ่งภายนอก สิ่งภายในก็เป็นสิ่งภายใน เราต้องรู้เข้าใจ เราทั้งหลายจะได้มีความสงบมีปัญญา จะได้มีปัญญามีความสงบ

เราทั้งหลายต้องพากันทำหน้าที่ของตัวเองให้สมบูรณ์ สมบูรณ์ทั้งอรรถะทั้งพยัญชนะ ให้มีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ

การประพฤติการปฏิบัติของเรานะมันถึงไม่เลือกกาลไม่เลือกเวลา

เราคิดดูดี ๆ นะ

เราไปยืมเงินธนาคารเค้าน่ะ ดอกเบี้ยของธนาคารเค้าไม่มีวันหยุดหรอก วันเสาร์อาทิตย์ ตรุษจีน ปีใหม่ เทศกาลสงกรานต์เค้าไม่มีวันหยุดหรอก

เพราะทุกอย่างเราต้องรู้เข้าใจในเรื่องเหตุเรื่องปัจจัยที่มันมาสัมผัสทาง ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ เมื่อเรามีอายุขัยเราก็ต้องมีผัสสะ

เราต้องรู้เข้าใจ เราทั้งหลายจะได้มีความสงบมีปัญญา ธรรมะถึงเป็นปัญญาที่ต้องเป็นความรู้คู่กับการประพฤติการปฏิบัติ

การประพฤติการปฏิบัติกับความรู้นี้แยกกันไม่ได้ ถ้าแยกกันเมื่อไหร่มันก็พังทลายเหมือนตึก สตง. นี้แหละ ไม่แตกต่างกันเลย เราต้องรู้เข้าใจเรื่องเหตุเรื่องปัจจัย

เราทั้งหลายอวทมเอาตัวตนเป็นที่ตั้ง อย่าเอาตัวตนนำชีวิต อย่าเอาความหลง อย่าเอาไสยศาสตร์นำชีวิต

ถ้าเอาตัวตนเป็นที่ตั้งใครที่ไหนก็ทุกข์ทั้งนั้น

ทั้งมนุษย์ ทั้งสัตว์ ทั้งเทวดา ทั้งพรหมก็มีความทุกข์อย่างนั้น เพราะตัวตนคือความทุกข์

เราทั้งหลายต้องเข้าใจ ถ้าไม่เข้าใจแล้วก็จะไปแก้ไขตั้งแต่ปลายเหตุ

ต้นเหตุก็ต้องแก้ ปลายเหตุก็ต้องแก้ กลางเหตุก็ต้องแก้ รู้เข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ เพราะการประพฤติการปฏิบัติต้องรู้ต้องเข้าใจ

เราต้องเข้าใจ ถ้าไม่เข้าใจเดี๋ยวประเทศเราจะเสียหาย หรือว่าตัวเราจะเสียหาย เราเอาตัวตนนำชีวิตเรียกว่าเอาความตกต่ำ เอาอบายมุขอบายภูมินำชีวิต เอาการเบียดเบียนนำชีวิต เอาความโลภความโกรธความหลงนำชีวิต อันนี้ไม่ได้ไม่ถูกต้อง

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านบำเพ็ญพุทธบารมีมาเพื่อมารู้เข้าใจมาเข้าสู่ภาคประพฤติภาคปฏิบัติ ท่านมายกเลิกเรื่องนี้แหละ ยกเลิกอบายมุขอบายภูมิ

เราเอาตัวตนเป็นที่ตั้ง รัฐบาลไหนตั้งรัฐบาลขึ้นมาก็จะพากันมาเอาความหลงนำชีวิต จะพากันมาตั้งบ่อนคาสิโนกันให้ถูกต้องตามกฎหมายน่ะ อย่างนี้มันไม่ได้ มันไม่ใช่ธรรมไม่ใช่ปัจจุบันธรรม มันเป็นตัวเป็นตนเราต้องรู้เข้าใจ

เราทั้งหลายต้องมามีความสุขในการเสียสละความรู้สึกนึกคิดอย่างนี้แหละ

เราทั้งหลายอย่าไปคิดด้วยความไม่รู้ไม่เข้าใจ อย่าไปมองประเทศสิงคโปร์เค้าเจริญเค้าร่ำรวยเพื่อเค้าตั้งบ่อนคาสิโน มาเก๊าประเทศจีนเค้าร่ำรวยเค้าตั้งบ่อนคาสิโน อย่าไปคิดอย่างนั้น

ประเทศสิงคโปร์เค้าไม่มีที่ทำเกษตรกรรม ไม่มีสถานที่ทำอุตสาหกรรม เพราะอยู่ในเกาะเล็ก ๆ อยู่ในกลางทะเล มาเก๊าก็เหมือนกัน เค้าเลยหากินกับคนที่เอาตัวตนเป็นที่ตั้ง เอาความหลงงมงายเป็นที่ตั้ง เพราะในโลกนี้คนไม่ฉลาดที่เอาตัวตนนำชีวิตมันมีมากกว่าคนฉลาด เค้าถึงหากินกับบ่อนคาสิโน

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจนะ ถ้าไม่เข้าใจ เราจะพากันหลงพากันตั้งบ่อนคาสิโนกัน

พระพุทธเจ้าน่ะคือผู้ที่มายกเลิกบ่อนคาสิโน

พระเยซูคือผู้ที่มายกเลิกบ่อนคาสิโน

พระอัลเลาะห์คือผู้ที่ยกเลิกบ่อนคาสิโน

ศาสนาทุกศาสนามายกเลิกบ่อนคาสิโน

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช รัชกาลที่ ๙ ของประเทศไทยท่านบำเพ็ญบารมีบำเพ็ญความดีเพื่อประโยชน์ของตนและประโยชน์ของมหาชน เป็นระยะเวลาเกือบร้อยปี เพื่อมายกเลิกสิ่งเหล่านี้นะ มายกเลิกบ่อนคาสิโน มามีความสุขในการเอาธรรมนำชีวิต เข้าถึงเศรษฐกิจพอเพียงเพียงพอ

เราต้องรู้เข้าใจมีความสุขในการเอาศีลเอาธรรมนำชีวิตมีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติเราทั้งหลายทุกคนก็มีความสุขแล้ว เพราะความสุขอยู่ที่เราเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจนะ อย่าเอาความหลงนำชีวิต อย่าเอาอบายมุขอบายภูมินำชีวิต อย่าเอาบ่อนคาสิโนนำชีวิต เราคิดอย่างนี้มันไม่ถูกต้อง

เราต้องหยุดความคิดอย่างนี้ หยุดความตรึกอย่างนี้ เราต้องเข้าสู่ธรรมะพากันมาเสียสละ อย่าเอาความหลงนำชีวิต เดี๋ยวมันจะพังทลายเหมือนตึก สตง.นะ เพราะเราแก้ปัญหาไม่ถูกน่ะ

เราทั้งหลายต้องบำเพ็ญความดีด้วยความดี ไม่หวังอะไรตอบแทน เรียนหนังสือก็เพื่อความรู้ความเข้าใจ เราจะได้รู้ เราจะได้มีความสุขในการทำงาน มีความสุขในการเสียสละ เพราะการเสียสละเท่านั้นถึงจะเป็นบุคคลที่มีศีลมีสมาธิมีปัญญา มีปัญญามีสมาธิมีศีล เอาตัวตนเป็นที่ตั้ง ศีลมันก็ไม่มี สมาธิก็ไม่มี ปัญญาก็ไม่มี มันมีแต่นิติบุคคลตัวตน หัวใจมันจะมีแต่ตัวมีแต่ตน หัวใจมันจะลุกเป็นกองฟืนกองไฟ มันจะเผาทั้งตัวเองเผาทั้งคนอื่น

ให้รู้เข้าใจตัวตนนี้แหละคือตัวร้าย คือเสือร้าย คือเจ้าอันตราย โยกไปโยกมาเหมือนแผ่นดินไหว พังทลายเหมือนตึก สตง.นี้แหละ

เราทั้งหลายต้องพากันรู้เข้าใจ ต้องพากันมีปิติมีความสุข ต้องเป็นผู้ให้ผู้เสียสละ ต้องมีความสงบมีปัญญา มีปัญญามีความสงบ

เราทั้งหลายน่ะพากันนอนพากันพักผ่อนให้พอนะ มนุษย์ต้องพักผ่อนให้พอ มนุษย์เราทั้งหลายไม่มีใครเก่งไปกว่าธรรมะ เพราะมันเป็นธรรมชาติ

มนุษย์เราทั้งหลายที่ไม่ได้เป็นพระอรหันต์ขีณาสพต้องพากันนอนพากันพักผ่อน ๖,๗,๘ ชั่วโมงนะ

ยิ่งอยู่ในกรุงเทพมหานคร ปริมณฑล อยู่เมืองหลวงน่ะ ที่นั่นเป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้ ศูนย์กลางแห่งส่วนรวม ใครก็ไปรวมอยู่ที่นั่น อากาศไม่ดีออกซิเจนไม่ดี ถึงจะมีแอร์คอนดิชั่นแต่โอโซนไม่ดีอากาศไม่ดี นอน ๖ ชั่วโมงไม่เพียงพอ ต้อง ๘,๙,๑๐ - ๑๒ ชั่วโมง

ต้องรู้เข้าใจ ใครจะเหนือกรรมเหนือกฎแห่งกรรไม่ได้

เวลาทำงานก็ต้องมีความสุขในการทำงานเพราะความสุขมันเป็นความไม่ขัดแข้งมันเป็นความสงบ มันเป็นปัญญาบริสุทธิคุณ

เราทั้งหลายผู้ที่ทำงานก็มีความสุขในการทำงาน

ผู้ที่เรียนหนังสือก็มีความสุขในการเรียนหนังสือ

ทำอะไรก็มีความสุขในการกระทำอย่างนั้น

เพื่อให้สมบูรณ์ทั้งอรรถะทั้งพยัญชนะ

เราทั้งหลายต้องพากันนอนพากันพักผ่อนวันละ ๖,๗,๘ ชั่วโมง

คนอยู่ในกรุงเทพปริมณฑลต้องเข้าใจชีวิตที่ประเสริฐนี้นะ

เอาตัวตนนี้นะชีวิตของเราก็อยู่แต่กับความวุ่นวายอยู่กับไลน์โทรศัพท์ เล่นโทรศัพท์ อยู่กับคอมพิวเตอร์ คอมพิวเตอร์ก็ดี โทรศัพท์มือถือก็ดี เป็นเทคโนโลยีเพื่อใช้การใช้งานให้ทันสมัย ไม่ใช่เอามาลุ่มหลง อำนวยความสะดวก ไม่ให้ต้องเราต้องนั่งรถนั่งเรือเครื่องบิน เราต้องเอามาใช้ทำงานให้มีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ

เราทั้งหลายต้องเข้าใจ เราอย่าไปติดอกติดใจในรูป เสียง กลิ่น รส โผฏฐัพพะ ธรรมารมณ์ที่อยู่ในคอมพิวเตอร์ ในโทรศัพท์มือถือ ในยูทูป ในไอทีทั้งหลาย

เราต้องรู้เข้าใจเราจะได้เอาความรู้มาเป็นคู่การประพฤติการปฏิบัติ ถ้าไม่อย่างนั้น คนรู้มากมีปัญญามากต้องใช้ยานอนหลับมากอย่างนี้

เราคิดดูดี ๆ นะ คนรู้มากมีปัญญามากพวกนี้นอนไม่หลับนะ พวกนี้น่ะฟุ้งซ่าน นอนไม่หลับ

ถ้าเราจะพูดตรงไปตรงมาพวกสัตว์ทั้งหลายที่ไม่ใช่มนุษย์ ถ้าเค้าได้ทานอาหารอิ่ม ได้กินอาหารอิ่มเค้าก็นอนหลับสบาย

พวกสัตว์ทั้งหลายเค้าไม่ได้พึ่งเคมี ไม่ได้พึ่งยานอนหลับนะ

คนมีปัญญาต้องรู้เข้าใจ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าว่า ปัญญากับความสงบด้วยควบคู่กันนะ

เรามีปัญญาต้องมีความสงบ ต้องเข้าถึงความพอเพียงความพอดี

เพราะมันมีอยู่แล้ว อันหนึ่งก็ทำงาน อันหนึ่งก็พักผ่อน กลางวัน ๑๒ ชั่วโมง เป็นเวลาทำงาน กลางคืน ๑๒ ชั่วโมงเป็นเวลาพักผ่อน ความสงบกับปัญญามันต้องคู่กัน ไม่งั้นมันจะพังทลายเหมือนตึก สตง. นี้นะ

ต้องรู้เข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ ถ้าไม่รู้เข้าใจแล้วมันก็หาที่ลงไม่ได้ หาที่จอดไม่ได้ เครื่องบินเค้าก็มีรันเวย์จอดนะ

อย่างประเทศไทยของเรานะก็มีสุวรรณภูมิเป็นลานจอดลานหนึ่ง แต่ก่อนนะ จอดที่ดอนเมือง แต่ดอนเมืองมันที่น้อยเลยพัฒนาสุวรรณภูมิสถานที่กว้างใหญ่

เครื่องบินก็ยังมีที่จอดมีรันเวย์

ฉันใดก็ฉันนั้น

ความรู้ความเข้าใจนี้ เราต้องมีความสงบกับมีปัญญานะ

มนุษย์เราสมัยใหม่ถึงจะพัฒนาเทคโนโลยีทำงานทั้งกลางวันกลางคืนแต่ธรรมชาติก็ต้องให้ลงตัว คือต้องนอนพักผ่อนให้เพียงพอ อย่าไปคอร์รัปชันเวลานอน

เวลาเราทำงานต้องมีความสุขในการทำงาน การทำงานของเราถึงจะเต็มเม็ดเต็มหน่วย เอาตัวตนเป็นที่ตั้งไม่มีความสุขในการทำงาน เรียกว่าคอร์รัปชันในการทำงาน เวลาทำงานต้องมีปิติมีความสุขในการทำงานอย่าไปฟุ้งซ่านต้องมีความสุขในการทำงาน

ผู้ที่เป็นข้าราชการก็ทำหน้าที่ของข้าราชการให้เต็มที่ ต้องมีความสุขในการทำงาน ถ้าไม่มีความสุขในการทำงานก็เป็นโรคซึมเศร้า โรคซึมเศร้าก็คือความทุกข์นั่นแหละมันอันเดียวกัน ภาษาหมออีกอย่างหนึ่งเรียกว่าไบโพล่า เอาความชอบไม่ชอบนำชีวิตเรียกว่าไบโพล่า

เรารู้เข้าใจ เราเป็นคนทันโลกทันสมัยต้องมีความสุขในการทำงาน

เราจะเอาชีวิตของเรามาประพฤติมาปฏิบัติ ให้มีปิติมีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ

การประพฤติการปฏิบัติมันไม่ได้หยุดเหมือนวันเสาร์วันอาทิตย์ ไม่หยุดเหมือนเทศกาลปีใหม่ ตรุษจีน สงกรานต์ วันนักขัตฤกษ์ต่าง ๆ

ชีวิตของเราจะได้ก้าวไปด้วยความรู้ความเข้าใจ ด้วยการประพฤติด้วยการปฏิบัติ

เราทั้งหลายน่ะชีวิตนี้มันจะได้สมบูรณ์ มันเป็นธรรมะเป็นบริสุทธิคุณเป็นความสมบูรณ์ สิ่งที่แล้วก็แล้วไป สิ่งที่ยังไม่มาถึงก็ไม่เป็นไร เอาปัจจุบันนี้แหละเป็นวาระแห่งชาติ เป็นการประพฤติการปฏิบัติของเราน่ะ

ให้ทุกคนเข้าใจว่าทุกคนไม่เหนือกรรมไม่เหนือกฎแห่งกรรม ทุกคนก็ต้องรู้ต้องเข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ เพื่อเป็นบารมีเป็นความดี เน้นมาที่ตัวเรานี้แหละ

ใครไม่ปฏิบัติก็ช่างเค้า ตัวใครตัวมัน เพราะเรื่องการปฏิบัตินี้ปฏิบัติแทนกันไม่ได้ ตนแลเป็นที่พึ่งของตนด้วยการประพฤติการปฏิบัติ ต้องปฏิบัติด้วยปลีแข้งของตนเอง ชีวิตของเราน่ะถึงจะเป็นธรรมเป็นธรรมนูญ ไม่ไปตามสิ่งแวดล้อม มีแต่ความสงบ มีแต่ปัญญา

ขออนุโมทนากับท่านทั้งหลายนะ ท่านทั้งหลายเป็นผู้ประเสริฐต้องขออนุโมทนากับท่านทั้งหลาย มีโอกาสมีเวลา ต้องรู้เข้าใจเข้าสู่ภาคประพฤติภาคปฏิบัติ มีปิติมีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ เข้าสู่กระบวนการแห่งพระนิพพาน คือบ้านของเรา

พระนิพพานบ้านแท้จริง เพระตัวตนมันไม่ใช่บ้านที่แท้จริง พระนิพพานคือบ้านที่แท้จริง ศีลสมาธิปัญญาที่เป็นบริสุทธิคุณที่เป็นเอกัคคตามีปิติมีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ

บุญกุศลนี้แหละมันจะต้องเป็นควาดีเป็นบารมีของเรา บุญกุศลนี้จะได้ทดแทนคุณแผ่นดิน ทดแทนดิน น้ำ ลม ไฟ อากาศ เพื่อบูชาบริสุทธิคุณ บูชาความเป็นประภัสสร เพื่อเราทั้งหลายจะเข้าถึงพระนิพพานบ้านที่แท้จริง ด้วยกันทุกท่านทุกคนในโอกาสเทศกาลสงกรานนี้ด้วยเทอญ